De Geschillenkamer

Oordeel 2026-14 van 17 maart 2026

Zaak 2025-0033

Indienster klacht: […]

Verweerder: Parkeerloket stad Oostende (AG Mobil-O)

Inhoud

Procedure 3
Feiten 3
Standpunt indienster klacht 4
Standpunt verweerder 6
Beoordeling door de Geschillenkamer 7
I. Bevoegdheid 8
II. Indirecte discriminatie op grond van handicap 8
A. Algemene beginselen 8
B. Op het eerste gezicht neutrale praktijk 10
C. Benadeling van personen met een beschermd kenmerk 10
1. Legitiem doel 11
2. Passende en noodzakelijke middelen 11
3. Evenredigheid 11
Oordeel van de Geschillenkamer 12

De Geschillenkamer, samengesteld uit voorzitter Koen Lemmens, bijzitter Eva Brems en bijzitter Line Hellemans, en bijgestaan door griffier Dorien Geeroms, spreekt het volgende oordeel uit:

Procedure

De Geschillenkamer heeft de klacht ontvangen op 26 september 2025.

De fase van het uitwisselen van standpunten en overtuigingsstukken werd afgerond op 18 december 2025. De Geschillenkamer ontving de volgende stukken:

- het antwoord van de indienster van de klacht van 20 november 2025
- het antwoord van de verweerder van 18 december 2025.

De Geschillenkamer behandelde de zaak tijdens een hoorzitting op 12 februari 2026. De indienster van de klacht en haar advocaat J. Vanaeken namen online deel aan de hoorzitting. De verweerder werd op de zitting vertegenwoordigd door twee personeelsleden.

Feiten

De indienster van de klacht heeft een motorische handicap en beschikt over een parkeerkaart voor personen met een handicap.

Op 28 december 2023 ging zij naar Oostende, waar haar schoonvader een tweede verblijf heeft. Zij parkeerde op een niet-voorbehouden, in principe betalende, parkeerplaats in de buurt. Zij ging ervan uit dat zij daar gratis mocht parkeren.

Op 5 januari 2024 ontving de indienster van de klacht een retributie van 40 euro van het parkeerloket van Oostende, omdat ze in een betalende zone had geparkeerd. Zij betwistte de retributie en stelde dat haar parkeerkaart voor

personen met een handicap duidelijk zichtbaar lag aan de voorruit van de wagen.

Het parkeerloket antwoordde op 14 maart 2024 dat ze de retributie niet kon annuleren, omdat de parkeerkaart voor personen met een handicap niet was geregistreerd in het digitale systeem van het parkeerloket.

In Oostende mogen personen met een handicap niet alleen gratis parkeren op de voorbehouden plaatsen, maar ook op alle andere parkeerplaatsen, die normaal betalend zijn. Aanvankelijk zorgde Indigo voor de handhaving van het parkeerbeleid. Het volstond toen om de parkeerkaart voor personen met een handicap zichtbaar aan de voorruit te leggen. In 2022 liep de samenwerking met Indigo af en kreeg Oostende het systeem in eigen beheer. De handhaving van het parkeerbeleid gebeurt nu digitaal, met gebruik van scanwagens. Hiervoor is het noodzakelijk om nummerplaten te registreren. Oostende vereist daarom sinds 1 december 2022 dat houders van een parkeerkaart voor personen met een handicap zich eenmalig registreren bij het parkeerloket om gratis te kunnen parkeren op betalende parkeerplaatsen.[1] In dit systeem kunnen zij daarna maximaal twee nummerplaten registreren, die worden gelinkt aan de parkeerkaart.

Vanaf 1 september 2025 heeft Oostende een nieuw parkeerbeleid voor personen met een handicap ingevoerd. Voortaan maakt de stad gebruik van de digitale app handyPark. In de app kunnen personen met een handicap zowel hun parkeerkaart als een onbeperkt aantal nummerplaten registreren.

Standpunt indienster klacht

De indienster van de klacht voert aan dat zij wordt benadeeld als persoon met een handicap.

Ze betwist de retributie die ze ontving van het parkeerloket Oostende. Ze benadrukt dat ze haar parkeerkaart duidelijk zichtbaar achter de voorruit van

[1] Artikel 10 Retributieverordening op het parkeren van de stad Oostende, zoals gewijzigd op 28 november 2022 en bekendgemaakt op 1 december 2022.

haar wagen had geplaatst. Volgens federale wetgeving volstaat dit om vrijgesteld te zijn van parkeerkosten. Vroeger volstond dit in Oostende ook om gratis te parkeren op niet-voorbehouden plaatsen. De indienster van de klacht was niet op de hoogte van de nieuwe regels.

De indienster van de klacht geeft aan dat ze zich in de praktijk met vier verschillende wagens verplaatst. Op het moment van de feiten was het in de stad Oostende echter maar mogelijk om maximum twee nummerplaten te registreren.

Ze vindt het parkeerbeleid van de stad Oostende niet correct, omdat een parkeerkaart voor personen met een handicap verbonden is aan een persoon en niet aan een wagen. Ze wijst erop dat de federale regelgeving geen verplichting tot voorafgaande registratie van een nummerplaat oplegt. De federale overheid is volgens haar ook exclusief bevoegd voor de verkeersreglementering in strikte zin. Deze bevoegdheid omvat onder meer de wegcode, met inbegrip van de regelgeving over de parkeerkaart voor personen met een handicap.

De indienster van de klacht wijst erop dat de gewesten bevoegd zijn voor het parkeerbeleid. Deze bevoegdheid omvat het invoeren en organiseren van systemen van betalend parkeren, blauwe zones, parkeerretributies en de parkeerhandhaving. Dit alles moet echter gebeuren binnen de grenzen van de federale regelgeving. De gemeenten die het gewestelijk beleid uitvoeren, mogen niet afwijken van hogere rechtsnormen. De verplichte registratie in Oostende is dan ook in strijd met de federale regelgeving.

Volgens de indienster van de klacht erkent de stad Oostende dat haar beleid problematisch is, door het nieuwe systeem HandyPark in te voeren. Deze app betekent voor de indienster van de klacht een duidelijke vooruitgang omdat er geen beperking meer staat op het aantal nummerplaten dat kan worden geregistreerd. Zij bevestigt tijdens de zitting dat haar klacht alleen gaat over het oude systeem.

De indienster van de klacht voert aan dat het parkeerbeleid van Oostende in strijd is met artikel 20 van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. Dit artikel bepaalt: “De Staten die Partij zijn nemen alle effectieve

maatregelen om de persoonlijke mobiliteit van personen met een handicap met de grootst mogelijke mate van zelfstandigheid te waarborgen".

De verplichting tot voorafgaande registratie van nummerplaten die de stad Oostende oplegt, vormt voor haar een disproportionele administratieve last en beperkt haar spontane mobiliteit. Ze verwijst hierbij ook naar adviezen van de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap (NHRPH) en in het bijzonder naar het advies 2022-19, dat systemen die scanauto's gebruiken negatief beoordeelt. De indienster van de klacht verwijst ook naar rechtspraak die nummerplaatregistratie als voorwaarde voor gratis parkeren strijdig bevond met de rechten van personen met een handicap en indirecte discriminatie vaststelde.[2]

Ze besluit dat uit het geheel van de feiten, de toepasselijke regelgeving, de aangehaalde adviezen en de rechtspraak duidelijk blijkt dat de aan haar opgelegde parkeerretributie onrechtmatig was en moet worden geannuleerd.

Standpunt verweerder

Het parkeerloket Oostende verduidelijkt dat zij de gemeentelijke regels over parkeren correct moet toepassen. Die regels worden vastgelegd in de gemeentelijke verordeningen over parkeren en retributie.

Het parkeerloket wijst erop dat Oostende, in tegenstelling tot vele andere steden, ervoor heeft gekozen om gratis parkeren voor personen met een handicap ook mogelijk te maken op betalende parkeerplaatsen. Het gaat dus om een gunstregime voor personen die minder mobiel zijn en/of problemen hebben bij het maken van verplaatsingen.

Oostende hanteerde van december 2022 tot 31 augustus 2025 een systeem van handhaving waarbij de parkeerkaart eenmalig moest worden geregistreerd, gevolgd door registratie van maximum twee nummerplaten. Om het parkeerbeleid digitaal te handhaven, was deze registratie noodzakelijk. De registratie was niet nodig voor parkeren op de voorbehouden plaatsen voor

[2] Vredegerecht Charleroi 9 januari 2020; Rb. Brussel 2 mei 2022.

personen met een handicap. Personen met een handicap die het gunstregime voor de normaal betalende parkeerplaatsen niet wilden gebruiken, konden dus nog steeds gratis parkeren op de voorbehouden plaatsen. Aan het begin van het parkeerbeleid gold een gedoogperiode van vier maanden voor retributies die werden gestuurd naar houders van een parkeerkaart voor personen met een handicap.

Het parkeerloket verduidelijkt dat Oostende op 1 september 2025 is overgeschakeld op een nieuw systeem, in samenwerking met handyPark. Alle personen met een actieve registratie in het oude systeem werden op de hoogte gebracht dat deze registratie actief bleef tot 31 januari 2026. Het parkeerloket stelt dat het beleid werd aangepast om aan de noden te voldoen van de doelgroep. Bij het oude systeem kwamen immers veel klachten binnen over het beperkt aantal nummerplaten die geregistreerd konden worden. Bij handyPark is dit onbeperkt en kan de gebruiker gemakkelijk zelf wijzigingen maken.

Het parkeerloket benadrukt dat deze zaak valt onder de oude regelgeving. Het parkeerloket heeft de indienster van de klacht correct behandeld, volgens de lokale regelgeving zoals zij toen gold. Het heeft haar ook zo goed als mogelijk geïnformeerd en verder geholpen, zodat gelijkaardige ongelukkige situaties in de toekomst konden worden vermeden.

Het parkeerloket benadrukt verder dat het dagelijks mensen helpt die moeite hebben met de digitalisering, waaronder ook veel mensen die houder zijn van een parkeerkaart voor personen met een handicap. Het parkeerloket geeft hen uitleg over de regelgeving en biedt hulp bij het installeren van handyPark. Het fysiek parkeerloket wordt ook elke dag bemand, zodat het toegankelijk is voor iedereen.

Het parkeerloket verwijst tot slot naar het oordeel 2024-7 dat de Geschillenkamer op 24 september 2024 uitsprak in een gelijkaardige zaak.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer moet in deze zaak beoordelen of er sprake is van een indirecte discriminatie op grond van handicap.

I. Bevoegdheid

De indienster van de klacht werpt op dat de stad Oostende geen bijkomende voorwaarde van registratie van nummerplaten mocht opleggen, omdat dit in strijd is met federale regelgeving. Ze stelt dat zowel de gemeente als het gewest de bevoegdheid van de federale overheid over de politie van het wegverkeer moeten eerbiedigen.

De Geschillenkamer is enkel bevoegd om op niet-bindende wijze te beoordelen of er sprake is van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet binnen de grenzen van de aan de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest toegewezen bevoegdheden. De Geschillenkamer kan zich daarom niet uitspreken over beweerde discriminatie in een domein dat onder de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid valt.

De algemene politie over het wegverkeer is inderdaad een federale bevoegdheid. Maar de gewesten zijn bevoegd om aanvullende reglementen over het wegverkeer aan te nemen.[3] De vestiging en de invordering van de gemeente- en provinciebelastingen behoren tot de organisatie, bevoegdheid en werking van de gemeentelijke en provinciale instellingen.[4]

De klacht gaat over een retributie van een stad in Vlaanderen, voor de overtreding van een aanvullend parkeerreglement dat deze stad opstelde. Het Gelijkekansendecreet is dus van toepassing. De Geschillenkamer is bijgevolg bevoegd om de klacht te onderzoeken.

II. Indirecte discriminatie op grond van handicap

A. Algemene beginselen

Een indirecte discriminatie op grond van handicap vindt plaats wanneer:

- een op het eerste gezicht neutrale praktijk;

[3] Grondwettelijk hof, arrest nr. 59/2010 d.d. 27 mei 2010, B.7.4.
[4] Artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 1° BWHI.

- personen met een handicap in vergelijking met andere personen kan benadelen;
- tenzij die praktijk objectief wordt gerechtvaardigd. Dit is het geval wanneer de praktijk een legitiem doel nastreeft en de middelen om dit doel te bereiken passend en noodzakelijk zijn.[5] Een praktijk die personen met een handicap benadeelt, is niet noodzakelijk wanneer de discriminerende impact kan worden vermeden door redelijke aanpassingen.[6] Als aan die voorwaarden is voldaan, moet ten slotte een afweging worden gemaakt tussen het nadeel voor personen met een of meer beschermde kenmerken en het belang van het nagestreefde doel.

Voor het vaststellen van een indirecte benadeling hoeft niet te worden vastgesteld dat personen met een beschermd kenmerk in de praktijk benadeeld worden maar volstaat het om vast te stellen dat die bepaling een dergelijk effect kan hebben.[7]

De Geschillenkamer onderzoekt in twee stappen of een discriminatie bewezen is. In de eerste stap gaat de Geschillenkamer na of de indienster van de klacht feiten aanvoert die het bestaan van een discriminatie kunnen doen vermoeden.

Als de indienster van de klacht een vermoeden van discriminatie kan aanvoeren, is het aan de verweerder om te bewijzen dat er geen sprake is van discriminatie.[8] De verweerder kan dit doen door het vermoeden van discriminatie te weerleggen of door de bijzondere benadeling te rechtvaardigen.

De indienster van de klacht voert aan dat:

- de vereiste om zich te registreren om gratis gebruik te kunnen maken van de niet-voorbehouden parkeerplaatsen, zorgt voor een disproportionele last voor personen met een handicap en haar spontane mobiliteit beperkt; en

[5] Artikel 16, § 2, Gelijkekansendecreet.
[6] Zie Hof van Justitie 15 juli 2021, C-795/19, XX t. Tartu Vangla, § 46-52.
[7] Zie bv. Hof van Justitie 23 mei 1996, C-237/94, John O'Flynn t. Adjudication Officer, § 20-21.
[8] Artikel 36, §1 Gelijkekansendecreet.

- een controlesysteem dat automatisch retributies genereert zonder na te gaan of er een parkeerkaart voor personen met een handicap aanwezig is, de rechten van personen met een handicap schendt.

Het parkeerloket stelt dat de registratie van de nummerplaten noodzakelijk is om het parkeerbeleid digitaal te handhaven. Het parkeerloket helpt voortdurend mensen die moeite hebben met de digitaliseringen. Het fysiek loket wordt elke dag bemand en is voor iedereen toegankelijk. Personen met een handicap die het gunstregime niet willen gebruiken, kunnen nog steeds gratis parkeren op de voorbehouden plaatsen.

B. Op het eerste gezicht neutrale praktijk

Houders van een parkeerkaart voor personen met een handicap moeten zich registreren voor ze gratis mogen parkeren op betalende plaatsen. Dit is een op het eerste gezicht neutrale praktijk, aangezien deze geldt voor al wie het gunstregime op de niet-voorbehouden plaatsen wil gebruiken.

C. Benadeling van personen met een beschermd kenmerk

In het oude systeem volstond het om de parkeerkaart voor personen met een handicap goed zichtbaar aan de voorruit te leggen. Het nieuwe systeem vereist een voorafgaande registratie. Op het moment van de feiten was de registratie beperkt tot twee nummerplaten. De indienster van de klacht geeft aan dat zij niet op de hoogte was van het nieuwe systeem, dat zorgt voor een administratieve belasting.

Het systeem van registratie van nummerplaten houdt een bijkomende voorwaarde in. Personen met een handicap die deze voorwaarde niet naleven moeten een retributie betalen. Er is dus een benadeling van personen met een handicap.

D. Rechtvaardiging

1. *Legitiem doel*

Het parkeerloket geeft aan dat de registratie noodzakelijk is om retributies die anders verschuldigd zouden zijn, te vermijden voor wie op betalende plaatsen parkeert.

Het implementeren en handhaven van een gunstig parkeerbeleid voor houders van een parkeerkaart voor personen met een handicap, is een legitiem doel.

2. *Passende en noodzakelijke middelen*

De handhaving van het parkeerbeleid gebeurt door een scanwagen die de nummerplaten van geparkeerde wagens herkent. De registratie van de nummerplaat maakt het mogelijk om in het systeem aan te geven dat deze wagen gratis geparkeerd mag staan op niet-voorbehouden parkeerplaatsen. Er is geen ander systeem dat even goed werkt om na te gaan wie een parkeerkaart voor personen met een handicap heeft.

De registratievereiste is dus passend en noodzakelijk om de doelstelling van het gunstregime te bereiken.

3. *Evenredigheid*

Tot slot moet een afweging worden gemaakt tussen het nadeel van deze regeling voor personen met een handicap, enerzijds, en de doelstelling van het implementeren en handhaven van het gunstregime, anderzijds.

Het parkeerloket erkent dat er in een ideale wereld uniforme regelgeving zou bestaan op nationaal of Europees niveau. Oostende kan echter alleen regelgeving uitvaardigen voor het eigen grondgebied. Het parkeerloket heeft de obstakels zoveel als mogelijk proberen weg te nemen, door een informatiecampagne, een gedoogperiode van vier maanden en een goede dienstverlening. Dagelijks levert het parkeerloket bijstand aan personen met een handicap.

In die omstandigheden weegt het belang van het doel dat wordt nagestreefd, met name het uitvoeren en handhaven van een gunstig parkeerregime voor houders van een parkeerkaart voor personen met een handicap, op tegen het nadeel dat personen met een handicap kunnen ondervinden doordat zij hun nummerplaat moeten registreren. Die benadeling is dus gerechtvaardigd.

Oordeel van de Geschillenkamer

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er geen indirecte discriminatie op grond van handicap overeenkomstig het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld.

Voorzitter	Griffier
Koen Lemmens	Dorien Geeroms